

DOGASZAĆ (1) *vb impf*

inf dogaszać.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Gasić, wygaszać do końca, do reszty [czego]: a on [Chrystus] też nie miał trzćiny nąłomioney dołámowác: áni knotá kurzącego lie dogáľzác [linum fumigans non exstinguet Vulg Iz 42/3 i Matth 12/20; lnu kurzącego się nie zagaśi Wu]NT]. CzechRozm 234.

Formacje pochodne cf GASIĆ.

BZ